

ἀδραχτυλλήθρα ἡ, ἀμάρτ. ἀγδαρτουλλήθρα Χίος
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδραχτύλλι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
θρα.

Τὸ φυτὸν ἀδραχτύλλι, ὁ ἰδ. [**]

ἀδραχτύλλι τό, ἀμάρτ. ἀτράχτυλλι ΘΧελδραίχ
ἀραξύλλι Θεσσ. — ΘΧελδραίχ 53 ΠΓεννάδ. 466 ἀτρά-
ξύλλο ΠΓεννάδ. 159 ἄραχτύλλι Πελοπ. (Κυνουρ.)
ἀραξούλλι Πελοπ. (Ἀρκαδ. Τριφυλ.) ἄραξούλλι Πε-
λοπ. (Ἀρκαδ. Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀτραχτύλλιον.

Διάφορα φυλλάκανθα φυτὰ τῆς δημώδους οἰκογε-
νίας τῶν ἀγκαθίων, τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compo-
sae) ἐδώδιμα 1) Ἡ τῶν ἀρχαίων ἀτραχτυλῖς, ἀτρα-
χτυλῖς ἢ μαλλωτὴ (carthamus lanatus) τοῦ γένους τῆς
ἀτραχτυλίδος (carthamus). Συνών. ἀδράχτι τῆς γυ-
ναίκας (ἰδ. ἀδράχτι 11), ἀδραχτίδα 2. 2) Ἡ
ἀτραχτυλῖς ἢ λευκόκαυλος (carthamus leucocaulus)
Συνών. ἀδραχτίδα 1, ἀδραχτυλίδα, ἀκάτθιν τοῦ
Χριστοῦ (ἰδ. ἀγκάθι 15). Ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω
εἰδῶν τὸ στέλεχος χρήσιμον εἰς κατασκευὴν ἀτράκτων
πάλαι καὶ νῦν. 3) Τὰ ὅμοια φυτὰ ἀγριἀγκαθο, ἀγριομαστιχῆς, ἃ ἰδ., καὶ καρλίνα ἢ κορυμβοθής
(carlina corymbosa). [**]

ἀδραχτύλλικας ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδραχτύλλι.

Τὸ φυτὸν ἀδραχτύλλι, ὁ ἰδ. [**]

ἀδραχτυλλίνακας ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδραχτυλλῖνος.

Τὸ φυτὸν ἀδραχτύλλι, ὁ ἰδ. [**]

ἀδραχτύλλινας ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδραχτυλλῖνος.

Τὸ φυτὸν ἀδραχτυλλῖνι, ὁ ἰδ.

ἀδραχτυλλῖνι τό, ἀδααχλίη Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδραχτυλλῖνος.

Ἀδραχτίτης, ὁ ἰδ. [**]

ἀδραχτυλλῖνος ὁ, Κρήτ. Θεσσ. (Καρδίτ. Λάρις.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδραχτύλλι καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ῖνος.

Τὸ φυτὸν ἀδραχτύλλι, ὁ ἰδ. [**]

ἀδραχτυλλινοχέρι τό, ἀμάρτ. ἀδραχτινοχέρι Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀδραχτυλλῖνι καὶ χέρι.

Τὸ φυτὸν ἀδραχτύλλι, ὁ ἰδ. [**]

ἀδραχτυλλώνι τό, ἀμάρτ. ἀδραχτελλώνι Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδραχτύλλι καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ώνι.

Πιθανῶς τὸ φυτὸν κνίκρος ἢ ἱεράκανθα (cnicus bene-
dictus) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae). [**]

ἀδραχτώνω Πελοπ. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀδράχτι.

Ἀδραχτιάζω, ὁ ἰδ.

ἀδρεπάνιστος ἐπίθ. Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ.
(Σαρεκκλ.) ἀδριπάν'στους Ἡπ. (Χουλιαρ.) ἀδριπάν'στους
Ἡπ. (Χουλιαρ.) ἀδριπάν'γους Ἡπ. (Χουλιαρ.)

Ἐκ τοῦ στερετ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. δρεπανιστός <δρε-
πανίζω.

Ὁ μὴ θερισθεὶς διὰ δρεπάνου, ἀθέριστος ἐνθ' ἄν.:
Χωράφι ἀδρεπάνιστο Φιλιπούπ. Συνών. ἀδρέπανος 1,
ἀθέριστος.

ἀδρέπανος ἐπίθ. Ἡπ. Πελοπ. (Δημητσάν. Λακων.)
ἀδρέπανους Ἡπ. (Χουλιαρ.) ἀδέρπανους Ἡπ. (Χουλιαρ.)
ἀδράπανος Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπ. (Λακων.) ἀτράπανος
Πελοπ. (Λακων.) ἄέρπανος Ἡπ. ἄέρπανους Ἡπ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀδρέπανος.

1) Ὁ μὴ θερισθεὶς διὰ δρεπάνου, ἀθέριστος Ἡπ.
(Χουλιαρ.) Πελοπ. (Λακων.): Ἀδράπανο χωράφι Λακων.
Μοῦ 'μ'νι ἀδέρπανου τὸν χωράφ' ἀπ' τῇ βρουχῇ Χουλιαρ.
Συνών. ἀδρεπάνιστος. 2) Ὁ στερούμενος δρεπάνου,
ὁ ἄνευ δρεπάνου Πελοπ. (Λακων.): Ἡρθε 'ς τὸ χωράφι
ἀδράπανος. β) Ὁ στερούμενος τῶν πάντων, ἐνδεὴς
(στερούμενος δηλ. καὶ αὐτοῦ τοῦ δρεπάνου τοῦ συνηθε-
στέρου τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων) συνήθως ἐν συνεκφ.
μετὰ τῶν ἐπιθ. νηστικός καὶ ξερός Ζάκ. Ἡπ. Κεφαλλ.
Πελοπ. (Δημητσάν.): Εἶχε ἓνα σωρὸ βιός, μὰ τοῦ κήκε τὸ
σπίτι καὶ σοῦ 'μεινε ξερός κι ἀδράπανος Ζάκ. Κεφαλλ. Ἀπόμεινε
ξηρός κι ἄέρπανους Ἡπ. || Φρ. Νηστικός καὶ ἄέρπανος Ἡπ.
Κατ' ἐπέκτ. καὶ ἐπὶ πραγμάτων: Φρ. Τρώει ψωμί ξηρό
κι ἀδρέπανο (κατάξηρον, ἄνευ οὐδενὸς προσφαγείου)
Κεφαλλ. γ) Ἀπρακτος Κεφαλλ.: Δὲν ἔκαμε προκοπὴ
καὶ γύρισε ξερός κι ἀδράπανος.

***ἀδρεραίνω**, ἀδρεραίνου Τσακων. ἀτδεραιίνου
Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀδρερός.

Μετβ. μεγαλώνω, μεγεθύνω τι. Καὶ ἀμτβ. γίνομαι με-
γάλος, μεγεθύνομαι.

ἀδρεύω Πόντ. (Τραπ.) Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀδρός.

1) Γίνομαι σκληρὸς Σκόπ.: Ἀδρέρανι τὰ χέρια μ' ἀπ'
τῇ δ'λειᾷ Σκόπ. 2) Γίνομαι δριμύς, πικρὸς, ταγγίζω,
ἐπὶ βουτύρου, ἐλαίου κττ. Πόντ. (Τραπ.)

Πβ. ἀδρίζω, ἀδρεύω.

ἀδρίζω Πόντ. (Χαλδ.) ἀδρίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀδρός. Πβ. μεταγν. ἀδρῶ.

1) Γίνομαι σκληρὸς, σκληρύνομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.):
Σὰ γοιινόκουκα 'σαι, καμένη' ἐκεῖνα ὅσο δὰ μαρεύνει κἀνείς
ἀδρίζουνε καὶ σένα ὅσο σὲ καλοπιάνει, τόσο λωλαίνεσαι. 2)

Γίνομαι δριμύς, ταγγίζω Πόντ. (Χαλδ.)

Πβ. ἀδρεύω, ἀδρεύω.

ἀδρόβακλος ἐπίθ. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀδρός καὶ τοῦ οὐσ. βάλος.

Ὁ ἔχων μεγάλην καὶ παχεῖαν οὐράν, ἐπὶ προβάτου.

***ἀδροβεργίδα** ἡ, ἀδρουβιργίδα Σάμ.

Ἐκ α' συνθετ. ἀγνώστου καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. βεργίδα.

Παγίς, διὰ τῆς ὁποίας συλλαμβάνονται πτηνά. Συνί-
σταται δὲ ἡ παγίς αὕτη ἐκ βέργας, τῆς ὁποίας τὸ μὲν ἐν

